

ת"פ 40492/12 - מדינת ישראל נגד עומר אבו קוש

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כב' השופט אליהו ביתן

80 ספטמבר 2015
ת"פ 40492-12-14 מדינת ישראל
נ' אבו קוש

מ"ת 40505-12-14

בעיני:
הנאשם:
נ' אבו קוש
הנאשם:
מדינת ישראל
נגד

nocchim:

ב"כ המאשימה, עו"ד טלי פולדמן

הנאשם וabei-כוו, עו"ד איל הדר ועו"ד שלום פינאה

גזר דין

כללי

1. בטרם שמיית הריאות, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו כתוב האישום שהוגש נגד הנאשם תוקן והנאשם הודה בעובדות כתוב האישום המתוקן, שאליה עיקריה:

ארגון "داعش" הוכרז כהתאגדות בלתי מותרת על ידי שר הביטחון בתאריך 14.09.2013 והינו ארגון טרוריסטי, שכן מדובר בחבר אנשים המשמש בפועלותיו במעשי אלימות העולמים לגורם למותו של אדם או לחברתו, או באירועים במעשי אלימות כאלה.

הנאשם, תושב ישראל, ובמועדים הרלוונטיים לכתוב האישום התגורר לסירוגין בישראל ובירדן, בשל לימודיו האקדמיים.

במהלך האירועים שתוארו להלן, היה לנאם חשבן בראשות החברות "פייסבוק", בו היו לו 389 חברים.

במהלך שנת 2012, החל ניסיון ההפיכה בਬאר אלאסד בסוריה, השכונה לירדן, והנאשם החל להטעין במורדים ובמהפכה בסוריה.

בשנת 2013 או בסמוך לה, פנה הנאשם לפארס אבו דג'אה, תושב ירדן, על מנת שיטפל בו בטיפול רפואי אלטרנטיבי בשל לחץ לימודיים. במהלך הטיפולים נחשף הנאשם לעובדה כי אבו דג'אה הוא פעיל דاعש, והוא דג'אה החל להעביר לו את משנתו בעניין דاعש והביע בפניו את רצונו לצאת לسورיה להילחם במסגרת דاعש.

עמוד 1

הנאם הביע עניין רב בקר, והודיע לאבו דג'אהה, מספר פעמים, במהלך השנים 2013-2014, כי הוא רוצה לנסוע לסוריה להילחם שם במסגרת ארגון דאעש, ולモות שם.

במהלך השנים 2013-2014, היה הנאשם בקשר לירדן עם רבים אחרים, התומכים בדעתו, ואף נפגש עם קבוצת תומכי דעתו בירדן.

הנאשם פרסם פרסומים בפייסבוק התומכים בداعش, כשבין היתר, כתוב דברי היטהה הנוגעים לה策יפות האסלאמית, בהתקפות ביןו ובין אבו דג'אהנה, ובתאריך 06.09.14 העלה לחשבון הפיסבוק שלו תמונה ובה דגל דاعש, כמייצג את המדינה האסלאמית, עומד לבדוק מול דגלי מדינות רבות אחרות, ביניהן ישראל וארה"ב. ובנוסף, העלה הנאשם תמונה של אחד ממן ג דاعש לעמוד הבית שלו בפייסבוק.

במהלך שנת 2014 הוזהר הנאשם על ידי אביו בשל הפרסומים שפרסם, והוא סగר לתקופה מסויימת את חשבונו הפיסיובוק שלו.

על יסוד הودאת הנאשם בעבודות, כאמור, הוא הורשע בעבירה של תמייה בארגון טרוריסטי, לפי סעיף 4 לפוקהה למןיעת טרור 1945, ובUBEירה של כתיבה, הכנה ויצור, פרסום ועוד, של מסמכים ורכוש של התאזרחות בלתי מותרת, לפי סעיף 85(ז) לתקנות ההגנה (שעת חירום)-1945.

3. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם בין הצדדים כי המאשינה תעתר על הנאשם ארבעה חודשים לפחות בפועל, בגין ימי מעצרו, בעבודת שירות, בכפוף לחווות דעת חיובית של הממונה על עבודות השירות; מסר על תנאי; וקנס בסך 75,000 ₪; והגנה תוכל לטיעון לביטול הרשותה הנאשם.

4. שירות המבחן התבקש לעורר תסחיר על הנאשם.

תסניר שירות המבחן

שירות המבחן עיר תסחир על הנאשם, בו צוינו בין היתר הדברים הבאים:

הנאים בן 28, רוק. נעדר עבר פלילי. סיים 12 שנות לימוד. אביו מנהל בית ספר. עם סיום לימודי בתיכון, החל למד אנגלית, במיון אביו, באוניברסיטת קיימברידג', prosecuted מתקדים ללימודיו מנהל עסקים באוניברסיטה. לאחר מכן, שנות הלימודים, אביו דרש ממנו לעזוב את אנגליה לירדן לצורך לימודי רפואי. הנאים תיאר קשיי הסתגלות בירדן מבחינהתרבותית וחברתית, ושיתף כי בשנתיים הראשונות נכשל בלימודיו. סיפר, כי התקשה להתמודד עם קשיים וכישלון בלימודים ועם ביקורת קשה של אביו, ולאחר זאת חלה הדרדרות במצבו הנפשי, הוא חווה דיכאון, ופנה לטיפול מסורתי שהתבסס על אלמנטים דתיים ורוחניים, אצל מטפל בשם אבו דג'אנה. תיאר כי בחמש השיטות האיסוריות המתחרבות לדמת והוא מהירות חיית דם.

ביחס לעבירה, שירות המבחן התרשם, מנגמה מרכזית המאפיינת בעמדה קורבנית, תוך התמקדות במחקרים שימושיים - מעצרו וההילכים המשפטיים המתנהלים נגדו - ומקושי בליךאת אחריות על כוונות פליליות בנסיבות המיחדים לו. הנאשם מסביר את העבירה במצבו הנפשי ובנזקיותו לטיפול באוותה העת, וכן בתפיסה עולמו ועמדותיו ביחס להנהגות משטר אסד כלפי אזרחיו והוא רואה בעמדותיו ביטוי לתמיכה בחילשים, ושולל כוונות פגעה אחר.

שירותות המבחן התרשם כי הנאשם ביצע את המעשה על רקע עמדותיו ותפיסת עולמו, הוא מתקשה לעורר

התבוננות עמוקה, ובולטת מגמת טשטוש והتبצרות בעמדות קורבניות, והעריך, כי למרות ההליך הפלילי והמשפטី וחילוף הזמן, קיים קושי בליך אחריות מלאה של הנאשם על התנהגותו.

שירות המבחן הוסיף כי במצבים בהם הנאשם מרגיש לחץ ודחק רגשיים, הוא פועל ללא שיקול דעת ובאופן אימפרסייבי, הוא מתקשה להתמודד עם גורמי סמכות ונוטה לפעול בצורה מכשילה.

לאור האמור, המליץ שירות המבחן לשקל ענישה מציבת גבולות אשר תחזר את חומרת מעשיו ותסייע בהצבת גבולות בעתיד.

טענות הצדדים

1. ב"כ המאשימה טענה, כי הכלל הוא שמי שהוכח כי ביצע עבירה, מושע בה, ושאי הרשעה היא חריג בכלל, הנעשית רק במקרים יוצאות דופן. הפנתה למסקירות שירות המבחן, טענה, כי לא נאמר בו שהנאשם מודה, מתחרט או לוקח אחריות על מעשיו, וכיינה, כי הוא אכן כולל המלצה לביטול הרשותה הנאשם. וכיינה, כי ארגון דאעש בו תמרק הנאשם, הוא ארגון רציני, הצובר תאוצה. טענה, שהנאשם גדול בסביבה תקינה ושמষפחו השקיעה בו ובלימודיו ולמרות זאת הוא ביצע את מעשיו. והוסיפה כי הפרסום בפייסבוק הוא קל ונגיש, תפוצת הפרסומים בו מיידית ורחבה והענק הוא ברור.

עוד טענה, כי הערכים המוגנים בעבירות שביצע הנאשם הם, שלום הציבור ובתוכנו. הוסיפה, כי אמירותיו של הנאשם לא חוסות תחת "חופש הביטוי" והן עוברות את הגבול. טענה, כי רצונו של הנאשם להיות רפואי אכן עולה בקנה אחד עם תמיינתו בארגון העורף ראשים וממשית אנשים בדרכיהם אכזריות וכי מכל מקום לא הובאה כל ראייה שהרשעתו פגעה בו מבחינת ההסתדרות הרפואית.

באשר למתחם העונש הולם, טענה, כי הוא נע בין מספר חדש מס' מס' לשנת מאסר, והעונש המקל אליו עותרת המאשימה נובע מהסדר הטיעון שהושג, בו נשקלת העובדה כי מדובר בשני פרסומים בלבד, שנעושו סמוך לאחר הכרזת דאעש כהתאחדות בלתי מותרת, ונלקחו בחשבון נתוני של הנאשם והעובדת כי הוא נעדך עבר פלוי.

עתה להטיל על הנאשם ארבעה חודשי מאסר - בגיןימי מעצמו - בעבודת שירות, בכפוף לחוות דעת חיובית של הממונה על עבודות השירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 75,000 ₪.

2. ב"כ הנאשם ציין, כי הכרחת ישראל על דאעש כהתאחדות בלתי מותרת הייתה בתאריך 03.09.14 והפרסומים עליהם נותרו הנאשם את הדין היי בימים 05.09.14 ו- 15.09.15. מעבר לסמיכות הזמן, טען, כי אין בפרסומים נגיעה לביטחון המדינה ואין בהם קריאה לפעולות צה"ו או אחרת נגד ישראל. עוד הוסיף, כי לאחר הפרסומים, השב"כ פנה לאביו של הנאשם והזהיר אותו כי בנו מפרסם פרסומים כמתואר, ובאותו היום נסע האב לירדן והזהיר אותו, והוא סגר את חשבון הפיסבוק שלו. וטען, כי במקרים אחרים, הגורמים המוסמכים הסתפקו באזהרת אלה שביצעו מעשים דומים. וכי, לא נגרם כל נזק ביטחוני, כלכלי או אחר ממעשי הנאשם.

עוד ציין, כי העבירות בתיק זה נחקרו על ידי השב"כ במשך חודשים, במהלךם שהה הנאשם במעצר, והחקירה כללה מניעת פגישה עם עורך דין. וכי, הودאת הנאשם ניתנה כבר ביום הראשון, והוא התרחרט על מעשיו.

הוסיף, כי בזמן ביצוע העבירות היה הנאשם סטודנט בירדן, ובינתיים הוא סיים את לימודיו, שהוא כרכום בהוצאה כספית ניכרת. והצהיר, כי הנאשם מסכים שאם הרשותו תבוטל, הוא ישלם את הסך של 75 אלף ל"נ - שהוסכם בסדר הטיעון כי הוא ישולם כקנס - בתור הוצאות משפט.

טען, כי הפרמטרים הקבועים בפסקה לאו הרשעה מתקיימים בעניינו של הנאשם. מדובר בעבירה ראשונה. בנסיבות מינוריים, שנעשו בנסיבות כפי שנטענו. הסבירות להישנות המעשים, קטנה. הנאשם הביע חרטה מלאה, וההרשעה יכולה להשפיע על עיסוקו הפוטנציאלי.

3. הנאשם הביע חרטה על מעשיו. והצהיר, כי לא הייתה לו כל כוונה לפגוע בביטחון המדינה. שיתף, כי בזמן שהותו בירדן עבר קשיים רבים, לימודיים ובריאותיים, ונחשף למזה שתרחש בסוריה, ופרשם את הדברים מתרך כאב על אנשים שנפגעים ולא מתרך עניין בדאעש. הוסיף, כי בירדן למד כי כדאי לחיות בישראל, ומיד כשאבי הザיר אותו שפנו מהשב"כ וטענו כי הפרטומים קשורים לישראל, הוא סגר את חשבון הפיסבוק שלו. ביקש לאפשר לו להגשים את חלומו להיות רופא, עבורו עברו הוריו ואמר כי הוא מצטרע ומתבאיש במעשי.

4. אביו של הנאשם סייר כי הוא עובד במשרד החינוך מזה כ- 34 שנים ובמשך השנים האחרונות הוא משמש כמנהל בית ספר. הוא חינך את ילדיו לאהבת המדינה והכוין את הנאשם ללמידה. הוא לא היה מודע למצבו של בנו בירדן, ומיד כשנודע לו מהשב"כ כי בנו מפרסם פרסומיים אסוריים, הוא נסע אליו ובקש ממנו לחזור מכך. מעשי הנאשם כאב לו מאוד וביש אותו. הוא ומשפחתו נורמטיבים, מעולם הוא לא נחקר במשטרת וזו הפעם הראשונה שהוא נמצא בבית משפט. לימודי הנאשם בח"ל נמשכו כ- 9 שנים והם עלו לו הון, והוא מבקש מבית המשפט לאפשר לנאים לגשת למחנכים ולהשתלב בחברה באופן מועיל.

דין והכרעה

1. הנאשם, תושב ישראל, שהה במקומות הרלוונטיים לאירועים המתוירים בכתב האישום בירדן, במסגרת לימודי הרפואה שלו. במהלך שהותו שם, הוא נחשף לניסיון הדחת המשטר הסורי והתענין במורדים ובמהפכה המתחוללת בסוריה. בשנת 2013, על רקע לחץ לימודיים, הוא טופל בירדן ע"י מטפל אלטרנטיבי, שהוא פעיל דاعש. מטפל זה העביר לו את משנתו בעניין דاعש ומספר לו שהוא רוצה לצאת לسورיה להילחם שם במסגרת דاعש, והנאם אמר לו, במספר הזדמנויות, כי הוא רוצה לנסוע לسورיה להילחם שם במסגרת דاعש ולמות שם. במהלך השנים 2013-2014 היה הנאשם בקשר עם אחרים בירדן שהם תומכי דاعש ואף נפגש עם. ובמהלך השנים 2012-2014 הנאם נהג לצפות בתכנים שפרסם דاعש באינטרנט ולפרסם פרסומיים שונים התומכים בداعש. בתחילת חודש ספטמבר 2014, בשתיים שלוש הזדמנויות, הנאשם פרסם, במסגרת התכתבות שלו עם המטפל האלטרנטיבי, דברי תמייה מסויימים בארגון דاعש. לאחר מכן, הנאשם הוזהר על ידי אביו בקשר לפרסומיים האמורים והוא סגר את חשבון הפיסבוק שלו.

2. דاعש, הוא תופעה מיוחדת במינה, במובנים רבים. לעניינו, נציין, את דרכי הפעולה שלו, הקיצונית באזרחות; את העבודה שרבים מקרבותיו הם אזרים; את השימוש שהוא עושה באמצעות התקשות וברשותה החברתית לקידום מטרותיו; את העבודה שהוא פועל גם בקשרת הגבול עם ישראל והוא רחוק מלהיות אחד שלה; ואת העבודה שאין המדבר בכח צבאי הומוגני, של מדינה מסוימת, המורכב מזרים

אותה מדינה, אלא בגין המגיס לשורתו כל העת ערבות רב של אזרחים ממגוון ממדינות שונות, שבין היתר נהנים אחר ערכיו וחזונו.

3. משמעות איפינום אלה לעניינו הינה, שככל אדם המעורב במתරחש מבין שמדובר באחד מארגוני הטרור הגדולים, הפעילים והמוסכנים ביותר הקיימים כיום. ושבתי הטפה ועידוד להצטיף לחילופות האיסלאמית הם כשן בגלגלי מكونת ההרס הזה.

4. מעשי הטפה ועידוד לארגון כה קיצוני, אלים ומאיים על סביבתו, תומכים בו, מחזיקים אותו ומעבים את שורתו, ומילא מסכנים את בטחון המדינה שהוא פועל בהן ובקרבתן ואת בטחון אזרחיהם, יש בהם גם משום פגעה בנאמנות האזרחית למدينة.

בהתחשב בספר פרטומי התמיכה הלא גדול של הנאשם בדאעש, באופן הכללי של הפרטומים, בספר האנשים שיכלו להיחשף אליהם ובכך שהנאים חදל ממעשו מיד לאחר שהזהר עליהם מצד אביו, הרי שהפגיעה של מעשי הנאשם בערכיהם המוגנים, אינה גבואה.

5. עונשת עבירת תמייה בארגון טרור מושפעת, מטיב המעשה, מהקрайה העולה ממנו, מהתקופה בה הוא נעשה, מזוהות ארגון הטרור, מזוהות הנאשם, מידת התפוצה של הפרטום, מפוטנציאל הנזק של המעשה, ועוד, והוא נעה ממאסר על תנאי ועד למאסר בפועל לתקופה ממשית.

בת"פ (י-מ) 44920-12-14 מדינת ישראל נ' אברהים עבדון (פורסם ב公报, 15.06.15) הורשע הנאשם על יסוד הודהתו בריבוי עבירות של הסטה לאלימות או לטרור לפי סעיף 144 ז' לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ובריבוי עבירות של תמייה בארגון טרוריסטי לפי סעיפים 4(ב) ו-4(ז) לפקודת מניעת טרור. במהלך קיץ 2014, תקופה "צוק איתן", הנאשם שהנו אזרח ותושב ישראל, החזיק וניהל חשבון פייסבוק שנשא את שמו, בו פרסם באופן שיטתי, בהזדמנויות רבות ובתפוצה נרחבת, קריאות ישירות למעשי אלימות נגד אזרחים וכוחות הביטחון, וכן דברי שבח, אהדה, עידוד, תמייה והזדהות כלפי מעשים אלימים וככלפי עושיהם. בנוסף, פרסם דברי שבח, אהדה, תמייה והזדהות כלפי ארגוני טרור ופעילים בכירים בהם וכן תמייה והזדהות עם מחבלים וمبرיצי פיגועים.

בית המשפטקבע, כי מתחם העונש ההולם בנסיבות, קרי, "40 מקרים של הסטה בוטה וחריפה לאלימות ולטרור וכן תמייה בארגון טרור בראש החברתי במהלך תקופה ביטחונית רגילה ומתוחה במיוחד, אך זאת כשהמפרשים אינם דמות ציבורית, ללא אינדיקטיה לחשיפה רחבה היקף או להשפעה מעשית בפועל" נע בין 9 ל-25 חודשים מאסר בפועל, וגורר על הנאשם 10 חודשים מאסר בפועל.

בת"פ (י-מ) 44918-12-14 מדינת ישראל נ' סامي דעים (פורסם ב公报, 19.05.2015) הורשע הנאשם בהתאם להודהתו בריבוי עבירות של הסטה לאלימות או טרור לפי סעיף 144 ז' לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ובריבוי עבירות של תמייה בארגון טרוריסטי לפי סעיפים 4(ב) ו-4(ז) לפקודת מניעת טרור. במהלך אירופי קיץ 2014, פרסם הנאשם בפייסבוק שנייה בשם "מוות לישראל", פרטומים שונים הקוראים לפגיעה אלימה באזרחים ודרכי שבח, אהדה עידוד תמייה והזדהות כלפי מעשי אלימות שבוצעו נגד אזרחים וככלפי מבצעם. נקבע, כי מתחם העונש ההולם למשעי הנאשם נע בין 7 ל-20 חודשים מאסר, וה הנאשם נדון ל-8 חודשים מאסר בפועל.

בת"פ (י-מ) 44725-12-14 מדינת ישראל נ' עומר שלבי (פורסם בנוו, 12.05.2015) הנאשם הורשע, על פי הودאותו, בעבירות הסטה לאלים או לטרור, לפי סעיף 144(2) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 וכן בשתי עבירות של תמייה בארגון טרור, לפי סעיפים 4(ב) ו-4(ז) לפקודת מניעת טרור, תש"ח - 1948. הנאשם ניהל את עמוד הפיסבוק שלו, וכל פרטומו הוזנו לשירות לחובנות מקבילים של כ- 5,000 חברים ו- 755 עוקבים בפיסבוק, והוא נגישים לעניין כל המרשחת. ובקץ 2014 הוא פרסם, במספר רב של הזדמנויות, קריאות לנקייה בمعنى אלימות וטרור כלפי ארגנים וכוחות הביטחון, דברי שבח, אהדה, עידוד והזדהות, כלפי מוחבלים מבצעי פיגועים וארגוני טרור. פרסומים אלה שלחוו משתמשי פיסבוק אחרים, אשר שיתפו תכנים מסתימים אלה לחבריהם ועוקביהם, אשר תמכו בתכנים באמצעות סימני "חיבוב" (Like). בית המשפט קבע כי לאחר שקלת את כל האמור לעיל, תוך מתן דגש על אופיו דברי ההסתה, כמוות הפרסומים, מצע התקופה בה פורסמו, וכן **היקף תפוצתם** מתחם הענישה במקרה זה נע בין מאסר למשך 7 חודשים ועד מאסר למשך 24 חודשים. וגורר על הנאשם 9 חודשים מאסר בפועל.

.6. באשר לנסיבות ביצוע העבירות-

מהפרטים המוזכרים בכתב האישום וմדברי הנאשם בשירות המבחן ובבית המשפט נראה, כי הנאשם ביצع את מעשיו בהיותו סטודנט בירדן, ללא סביבתו המשפחתית, וכשהוא מושפע מהטפת אחר - שטייף בו בזמן שהוא היה בஸבר נפשי - ומצבם העgom של אזרחי سوريا, הנתונים למתפקיד קשות ואכזריות של משטר אסד. כאשר במקודע ענינו המאבק נגד שלטונו של אסד. פרסומי הנאשם בפיסבוק היו במסגרת התכתבותו עם המטפל האלטרנטיבי שלו, והתוכן שלהם היה די כללי ושטוח. מספר האנשים שיכל להיחשף אליהם לא היה רב. הפרסומים המוזכרים בכתב האישום נעשו ממש ביום הראשון להכרזת דause בישראל כהתאחדות בלתי מותרתomid כאשר השב"כ הפנה את תשומת לב אביו של הנאשם למשמעו הנאשם, אביו הזהיר אותו על העניין והוא סגר את חשבון הפיסבוק שלו.

מעשי הנאשם, כשלעצמם, היו כמובן מכוונים. אך נראה, כאמור, שהם כוונו בעיקר לתמייה בداعش במהלך מלחמתו במשטר אסד בסוריה, ללא הקשר ישראלי.

אין לדעת אם מעשי הנאשם גרמו נזק ישיר. אולם, מطبع הדברים, ככל שמתרבים פרסומי ההפפה והתמייה בداعش, כך עולה פוטנציאל ההשפעה שלהם. ואין לדעתizia פרסום ישפיע את השפעתו ויניע אדם או אנשים לעשות מעשה. ו מבחינה זו, פרסומים כאלה יכולים לגרום נזק. בהקשר זהמן ראוי לציין כי בחשבון הפיסבוק של הנאשם היו 389 חברים, ולא ניתן כי היה לנאשם מיוחד מיעוד ומשמעות עצמם.

הנאשם אמונה ביצע את מעשיו בעצמו בלבד, אך אין ספק כי הוא השפיע אחר, כמתואר.

נראה שהמניע של הנאשם לביצוע העבירות נועד בסolidריות שלו עם אזרחי سوريا הנמקים תחת עולו של משטר אסד, ובתמייתו בפעולות דause נגד המשטר הסורי.

.7. בהתחשב, בחומרת העבירות שביצע הנאשם בנסיבותיה, במידה אשמו של הנאשם, בערכיהם החברתיים שנפגעו מ�行 העבירות ובמידת הפגיעה בהם, בנסיבות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירות, הרי שמתחם העונש הולם למשמעו הנאשם נע בין מאסר על תנאי ועד למספר חודשים מאסר בפועל.

.8. הנאשם בן 28. לא עבר פלילי. הוא סיים 12 שנות לימוד בישראל, לאחר מכן למד במשך שנה באוניברסיטת קימברידג' באנגליה, ולאחר מכן עבר לירדן, שם סיים לימודי רפואי.

הנאשם נחקר בפרשה זו בשב"כ, היה בمعצר במשך למעלה חודשים ואחר כך שוחרר בתנאים מגבלים הכללים "מעצר בית" מלא ואחר כך חלק. הוא הודה במינוס לו בהזדמנות הראשונה, שיתף פעולה והביע חרטה על מעשיו.

בהתאם להסדר הטיעון, ביקש התביעה להטיל על הנאשם 4 חודשים מאסר בפועל בגין ימי מעצרו, שניתן יהיה לשאתם בעבודת שירות. הביטוי המעשני של דרישת התביעה הינו, מאסר בעבודת שירות לתקופה של חודש וחצי.

.9. הכלל הוא, כי מי שהוכחה אשמו מורשע בדיון. ואולם, סעיף 192א' לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 מסמיך את בית המשפט לבטל הרשעה אם ראה שיש מקום לתת צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור או התchingות להימנע מעבירה.

"מושכלות ראשונים הם כי דרך-כלל, בית-משפט אשר קבע כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו ירשעו בדיון, ככלל, שנמצא כי אדם עבר עבירה, מתחייב כי ההליך הפלילי כנגדו יומצא בדרך של הרשעתו וענישתו, ומיציאות זו עומדת ביסוד הлик אכיפת חוק תקין ושוווני. לכל זה - כאשר הוא מוחל על נאים בגירים - נמצא חריג בדמות ההסדר שבסעיף 71א לחוק העונשין, תשל"ג-1977 ושלפיו רשאי בית-משפט, גם כאשר נמצא ש הנאשם ביצע עבירה, להימנע מהרשעתו וליתן בענינו צו שירות לתועלת הציבור, נוסף על מבחן או בלעדיו. משתתקש בית-משפט לשקל אימתי יחיל את הכלל המדובר בחובת הרשעה ומתי יחיל את החraig בדבר הימנעות מהרשעה, נדרשஇזון שיקולים המעיד את האינטרס הציבורי אל מול נסיבותו האינדיידואליות של הנאשם. בראשיה כוללת, נשקל מן הצד האחד הצורך במיציאו של ההליך הפלילי בדרך של הרשות העבריין כדי להשיג בכך, בין היתר, את גורם ההרתה והאכיפה השוויונית של החוק. שיקול ציבורי זה פועל במשנה תוקף ככל שחוורת העבירה גדולה יותר, והנקדים לפרט ולציבור מביצועה גורמים.

כנגד השיקול הציבורי נשקל עניינו של הפרט הנאשם, ובמסגרת זו נבחנים נתונים שונים הנוגעים אליו, וביניהם - טיב העבירה שעבר וחומרתה, עברו הפלילי, גילו, מצב בריאותו והנזק הצפי לו מהרשעה. באשר לנאים בגירים, במאזן השיקולים האמור גובר בדרך-כלל השיקול הציבורי, ורק נסיבות מיוחדות, חריגות ונסיבות-דופן ביותר תצדקה סטייה מחובת מיצוי הדין בדרך הרשות העבריין, זאת, לרוב, כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין הנזק הצפי מהרשעה בדיון לבין חומרתה של העבירה והנזק הצפי לעבריין מהרשעה". (ע"פ 00/2669 מדינת ישראל נגד פלוני פ"ד נד (3) 685.)

.10. נראה לי שבמקרה זה - בהתחשב במעשה הנאשם, בנסיבותיהם, רקע להם, בהפסקת המעשים על ידי הנאשם מיד כשהזהר על כך, בהודאת הנאשם בחקירותו ובבית המשפט, בהבעת חרטה שלו, בנסיבות הנאשם, בගילו, בעברו הנקי, באורח חייו עד כה, בלמידה, בהשפעה העוללה להיות להרשעתו על חייו

ובפרט על האפשרות שלו לעסוק ברפואה בישראל, ובסיוכו שיקומו - שהשיקול האינדיבידואלי, על היבטיו השונים, גובר על השיקול הציבורי באופן שהגם שהנאהם ביצע עבירה בעלת אופי בטחוני, הנורמה החברתית הכלכלית סובלת את אי הרשותו בדיון. (ראיה והשוואה ע"פ 96/2083 תמר כתוב נ' מדינ'). פורסם בנבנו. מיום 21.8.97 וע"פ 9893/06 אסנת אלון לאופר נ' מדינ'. פורסם בנבנו. מיום (31.12.07).

11. אני מודע למשמעות ההרתעה בעבירות כגון ذה, בהן המעשים נעשים מאחרי מסך של אוניות וק"ם קושי מוגנה לניטורים ואייתורים, ואולם, המשע שחווה הנאהם בקשר למשעו - החקירה בשב"כ, בין היתר תוך מניעת מגש עם עורך דין, תקופת מעצרו המשמעותית, תנאי שחרורו המגבילים, והעמדה לדין בבית משפט מחוזי - אינם עניין של מה בכר ויש בו כדי להרתיע. ובנוסף, יש לזכור כי במקרה זה גם אם עדמת התביעה הייתה מתقبلת במלואה, היו מוטלים על הנאהם עוד כחודש וחצי מאסר בעבודת שירות, שבכל הכבוד אינם ממשמעותית את תומונת ההרתעה.

12. אבי של הנאהם, שהוא עצמו אדם נורטטיבי ואזרח פרודוקטיבי, נזעק לקריאת השב"כ, נסע אל בנו לירדן, העמידו על חומרת מעשו וגרם לכך שהנאהם יתעשת ויפסיק את מעשו לאלטר. הוא מזקיע את מעשי הנאהם, במישור העקרוני והמעשי, ויש להניח שהימצאות הנאהם בקרבתו, תשפיע את השפעתה על הנאהם בהקשר לעניינו.

אני סבור שיש אינטרס ציבורי בעידוד "עווז ומודה" וביעידוד תגובה משפחתי-חברתית המקיפה מעשי עבירה, כבעניינו, גם כשלעצמם וגם בשל הסיכוי הטמון בהם למניעת חזרה על העבירות.

13. נסיבות ביצוע העבירה ונסיבות הנאהם מיוחדות ומצדיות הליכה לקראת הנאהם.
בבחירה בין הרשות והטלת מאסר בעבודת שירות למשך כחודש וחצי לבין אי הרשות והטלת שירות לתועלת הציבור בהיקף דומה, עדיף במקרה זה לבחור באפשרות השנייה.

14. נכון כל האמור, אני מבטל את הרשות הנאהם ומתיל עליו -
א. התchiaיות בסך 50,000 ₪ להימנע במשך שנה מעבירת תמייה בארגון טרוריסטי. לא יחתום,
"יאסר למשך 10 ימים.

ב. אני מחייב את הנאהם בתשלום הוצאות משפט בסך 75,000 ₪.
ג. הנאהם יבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 300 שעות, על פי תכנית שתוקן על ידי שירות המבחן ותואשר על ידי בית המשפט.

15. שירות המבחן מתבקש להכין בתוך 30 יום תכנית לשירות לתועלת הציבור לנאהם ולהעבירה לאישור בית המשפט.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ד אלול תשע"ה, 08/09/2015 במעמד הנוכחים.

אליהו ביתן, שופט

החלטה

כספי הפיקדון שהפקיד הנאשם בתיק מ"ת 40505-12-14, יעברו לטובת תשלום הוצאות המשפט שנקבעו לנאשם.
אם תיוותר יתרה בפיקדון, היא תוחזר לנאשם.

ניתנה והודעה היום כ"ד אלול תשע"ה, 08/09/2015 במעמד הנוכחים.

אליהו ביתן, שופט